

nes forpligtelse at sørge for, at folk kan blive behandlet på hospital, så de ikke falder ud over kanten med hensyn til sygedagpengene og kommer på en langvarig forsørgelse?

Jeg er enig med Venstre i, at det er nødvendigt, at folk kan blive behandlet inden for den tidsperiode, som er fastsat, for netop at dette ikke skal ske, men det kan da ikke være kommunens opgave at skulle betale for en hospitalsbehandling. Det må da i højere grad være Amtsrådsforeningen, som jeg i øvrigt ved at fru Ester Larsen har gode forbindelser til, der i første omgang opfylder det her.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Nu er det sådan, at det danske sundhedsvæsen er lagt i nogle økonomisk meget stramme bånd, og derfor opstår der ventetid for nogle patienter. Den skal selvfølgelig afvikles.

Det her forslag går ud på, at kommunerne får mulighed for at gå ind og vurdere og tage hånd om de patienter, som bliver unødigt ramt af ventetid.

En ventetid har meget forskellige følger for de enkelte borgere. For mange mennesker betyder det ikke noget at skulle vente på en håndoperation arbejdsmæssigt, trivselsmæssigt, men det her tilfælde, som jeg har refereret til, viser en ung kvinde, som kommunen oplever er truet ud af arbejdsmarkedet, hvis ikke hun får sin behandling i tide.

Så den samlede sociale, menneskelige vurdering, som en kommune er i stand til at foretage af sine borgere, kan overlæger, som indkalder patienter, ikke udføre på samme måde. Så kommunen skal have en nødbremsemulighed, som jeg udtrykkelig siger, for at forhindre, at enkeltmennesket bliver kvast i vores systemer.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg er slet ikke uenig i sigtet med det, som fru Ester Larsen gerne vil, men vil bare spørge, om ikke det i langt højere grad var i Amtsrådsforeningen, fru Ester Larsen skulle bruge sine kræfter.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er en meget fiks pointe, fru Yvonne Herløv Andersen prøver at lancere, men i virkelighedens verden er det ikke sådan, at Amtsrådsforeningens bestyrelse sidder og visiterer patienter

til behandlinger. Det foregår ude på de enkelte afdelinger, og her, som jeg understreger, er det kommunen, der har det tætteste forhold til borgerne, og som kan forhindre den sociale deroute.

Formanden:

Fru Yvonne Herløv Andersen, sidste gang.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Når fru Ester Larsen erkender, at Amtsrådsforeningen ikke behandler enkeltsager, så ville jeg da anbefale fru Ester Larsen heller ikke at gøre det her i salen.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Enkeltsager er fortræffelige til at belyse et systems svagheder, og slagteriarbejderens, den 21-årige kvinde fra Løgstør, historie anskueliggør, at der er et hul i vores systemer, at vores mennesker bliver kvast i det offentlige system, hvis ikke der er den mulighed for kommunen til at gå ind og tage hånd om den enkelte.

Anni Svanholt (SF):

I SF mener vi også, at der er behov for at få gjort noget ved urimeligt lange ventelister, men det her er bestemt ikke metoden.

Jeg må konstatere, at Venstre går ind for med det forslag her, at man bryder med det princip, man har i dag, om lige adgang til behandling, og at de, der har størst behov, skal behandles først.

Venstre går nu ind for, at en kommune altså kan sørge for, at borgerne springer ventelisten over. Det princip er vi ikke tilhængere af, og i øvrigt synes vi også, at det er en utrolig ejendommeligt facon at bruge offentlige kroner på denne her måde ved at sige, at kommunerne altså skal give deres borgere nogle fordele.

Vi synes, at de offentlige kroner skal bruges til at gøre sygehuse bedre og derfor også give de tilbud, der er behov for, til dem, der trænger aller mest. Men jeg må konstatere, at Venstre bryder med det princip med det forslag her.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Den rækkefølge, patienter behandles i på danske sygehuse, er bestemt af to principper. Den er bestemt af princippet om alvorlighed, af hvem der trænger mest, og så den rækkefølge, henvisningerne kommer til sygehuset i. Det er primært